

JOSEF JEŽEK

Levice, ti progresivní, mají holt patent na pravdu. A ty, kteří to jaksi nechápou, ty je třeba – vlastně i v jejich zájmu – umlčet. (Zatím ještě ne izolovat, ale i to přijde...) A tak se potichu začíná vytvářet systém cenzury. Samozřejmě se to takto nenazývá, to by bylo zpozdilé. Musíme ale bojovat proti desinformacím, jež by mohly másti lid.

To není popírání veletoku nesmyslů a desinformací, jenž nás zaplavuje, díky všem těm tak vzývaným sociálním sítím a vlastně internetu vůbec. Ten obří tok blbosti nás bude zaplavovat tak jako tak. Stejně jako permanentní cílená a sofistikovaná desinformační kampaň, fabrikovaná ruskou vládou. Tomu všemu napomáhají ale i standardní média, jež zapoměla na nestrannost a nadhled, ale aktivně se zapojují do vytváření pravdy. Dílem tak činí, aby obstála na stále přeplněnějším trhu, dílem díky své ideologické předpojatosti. A dílem ovšem za peníze. Jak kdysi pravil klasik, dělají to buď z blbosti nebo za cizí peníze. Že se davem dá snadno

manipulovat, to není nic nového. A že následky mohou být fatálními, o tom nás poučí dějepis. Co je ale horší, že to jaksi „legitimizuje“ volání po cenzuře. A toho se čile chápou aktivističtí novináři zleva.

Příkladem budiž i článek Marka Švehly Vláda přiznává, že potřebuje novináře z druhého čísla letošního Respektu. Jeho tématem je vládní plán na omezování dosud zcela volně tryskajícího toku dezinformací. Plán unikl na veřejnost a všichni od něj rychle dávají ruce pryč, jak to tak bývá. Inkriminovaný článek samozřejmě zkritizuje vládní materiál. Byl to nakonec takový paskvil, že i předkladatel jej radši stáhl sám. Pokud to ovšem nakonec nebyl onen příslovečný pokusný balonek, co se vypustí, aby se zjistila reakce publika. A pak se nahradí jemnější verzí, jež si sice podstatné rysy podržuje, ale oproti původnímu návrhu vypadá – relativně – podstatně stravitelněji. A ta „zjemnělá“ verze nakonec projde a svůj nepěkný účel splní. Tímto směrem jde tak i článek. Jak uvědoměle praví podtitulek – „Úřední plán na boj s desinformacemi dává v principu smysl“.

Plán počítá s financováním vybraných neziskovek (vybíral by je samozřejmě erár, platili by daňoví poplatníci). Ty by desinformace odhalovaly a upozorňovaly na ně. Největší zhůvěřilostí je ovšem finanční podpora nestátních médií, byť nejspíše maskovaná jakýmsi grantovým systémem. To už je fakticky korupce natvrdo, jak spřátelených novinářů, tak i médií. (Ani u nás to není nakonec nic nového, vzpomeňme jen na TGM a jeho fond.) Politici, státní aparát a vybrané neziskovky i média by vytvořily konglomerát, jenž by „ouředně“ určoval, co je a co není desinformace. Tedy co je pravda a co pravdou není. A máme tu Pramini, tedy Ministerstvo pravdy. V podstatě něco podobného bylo založeno již za Chovance. Dosti otřesné postavičky, co se stala ministrem lásky. O tom, jak je Orwell stále aktuální, se přesvědčujeme každým dnem.

Návrh zatím nepamatuje na represí, to může být až další krok. Až se institucionalizovaný boj proti nepravdám zaběhne, lidé si naň zvyknou a otupí. Nicméně již se hlasy v tomto směru ozvaly. Hovoří o trestnosti dezinformací, zatím ovšemže jen těch nejtěžších,

v souvislosti s válkou či terorismem. Jenže to je opět jen začátek. Až si lidé přivyknou, pustíme to dál. A nakonec bude hrozit kriminál za cokoli, co vrchnost a její pohůnci označí za desinformaci, fake new či jak se to nazve. Při pověstné kvalitě české justice se vytvoří censurní klima par excellence. Nakonec postačí i prostá autocenzura, aby se tu vytvořilo sterilní prostředí, které bude svědčit jen „pozitivní konstruktivní kritice“. Například špatné údržbě silnic v zimě, nedodržování pracovní doby, a tak podobně. V české kotlině opět nic nového.

Už jsme si i vyzkoušeli zastavování webů z moci úřední. Počalo to weby, sloužícími ilegálnímu hazardu. Argument, že příslušnou webovou adresu bude možno zarazit jen na základě pokynu ministerstva, aniž by se to opíralo o soudní rozhodnutí, byl s přehledem smeten. Vždyť jde o nezákonný hazard. To je samozřejmě pravda, důležitější ovšem je, že dvířka byla otevřena. Pak tu bylo trochu podivné zastavení desinformačních webů ze strany Nic.cz, jen na základě jakéhosi doporučení z vládní strany. Opět, nikdo snad nepochybuje, že tyto weby chrlí lži a šíří svinstvo. Jde ale o princip. Co bude tedy dalším krokem? Již dříve se ustavila samozvaná skupina „českých elfů“, která si přisvojila právo na určování pravdy a lži. Kdo to je, jak se rozhoduje, do toho publiku nic není. V podstatě známe mluvčího. A nesporně je faktem i to, že se tu leckomu může dělat špatně od žaludku z onoho zneužití názvu elf.

Ono je také navíc otázkou, co je to vlastně desinformace. A jak se mění v čase ve svůj protiklad a naopak. Například nedávno bylo puncovanou pravdou to, že očkování proti covidu chrání proti jeho přenosu, že tedy očkovanec, ač nakažený, není infekčním. (Dokonce se jednu dobu nemohl očkovaný ani nakazit, jak pravily moudré hlasy.) Hlásali to sveřepě i ministři zdraví. Dnes je z toho desinformace, ač se o tom nemluví, nepíše. Svého času zavalovala levá média svět informacemi, jak byl Trump zvolen díky podpoře Moskvy. Bublina splaskla, zprávy jsou vyvráceny (a jsou tedy aktuálně desinformacemi). Dověděli jsme se to dokonce teď i od

Boba Woodwarda. Ale jinak vcelku ticho po pěšině. Vlajkové hnojomety nové levice, jako NYT, Washington Post či CNN, pro něž toto dlouho, předlouho bylo hlavním tématem, se povětšinou ani neomluvily. Spíše tendují k tomu, zakopávat nyní tuto aféru pod koberec. A jakáže je geneze aféry mladého Huntera Bidena? Tam se svého času dokonce angažovala jaksi i FBI (viz doporučení Facebooku). A tak dále.

Asi nejlepším je pojetí svobody slova v anglosaské, dnes prakticky americké podobě. Tedy v podstatě stoprocentní. Nikdo soudný nepochybuje, že nás třeba takoví Rusáci zahlcují sofistikovanou a lživou propagandou. Žádný státní orgán tomu ale nezabrání, spíše naopak. A pokud se oné svobody slova v americkém pojetí ve smyslu prvního dodatku k ústavě týká, stojí za to připomenout si i slova jednoho z nejvýznamnějších soudců Nejvyššího soudu, Louise Dembitze Brandeise (mimočodem, prvního soudce tohoto soudu židovského původu, jehož rodina navíc pochází z Brandýsa nad Labem): Svoboda slova neznamená právo začít křičet v naplněném divadle, že hoří.

Svobody na Západě valem ubývá, stává se nedostatkovým zbožím. Země bývalého východního bloku jsou na tom nyní paradoxně lépe. Ještě mají potlačování v živé paměti. Otázkou ovšemže zůstává, jak to půjde dál. Snahy o ořezávání svobod jsou patrné i zde. Jde tedy o to, jak zdravé instinkty lidem zůstaly.

| blogosvet.cz

■ ■ ■ ■ ■ (4 votes, average: **3,75** out of 5)

>> **Podpora**

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc.

Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> **Pravidla diskuze**

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> **Jak poslat článek?**

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

•
Vajo napsal:

13/02/2023 (10:30)

„Nikdo soudný nepochybuje, že nás třeba takoví Rusáci zahlcují sofistickou a lživou propagandou.“

Autor zapomněl dodat, že nikdo soudný nepochybuje ani o tom, že nás lživou propagandou zahrnují i Američani, EU, česká vláda, „masmédiá“ a řada dalších.

Odpověď